
Een gebroken hart

Hij geneest de gebrokenen van hart, Hij verbindt hun wonden. (Psalm 147:3 Eng. vert.)

Het vers dat volgt na dit derde vers verkondigt prachtig Gods kracht: 'Hij telt het aantal sterren, Hij noemt ze alle bij hun naam. Wellicht is er niets dat ons een indrukwekkender beeld van de grootheid van God geeft dan het nadenken over de sterrenhemel. Als we 's nachts omhoogkijken en iets aanschouwen van Hem Die al deze dingen gemaakt heeft, als we bedenken dat Hij het is Die hun leger voltallig tevoorschijn brengt en ze alle bij name roept, en dat door Zijn grote vermogen en Zijn sterke kracht er niet één ontbreekt (Jes. 40:26), dan komen we ertoe om werkelijk een machtige God te aanbidden. Als vanzelf werpen we ons in eerbiedige vrees ter aarde voor de troon van Hem Die het leger van de hemel leidt en Die de sterren met hun legers aanvoert.

Hier heeft de psalmist echter deze wonderbaarlijke daad van God direct naast een ander feit gezet. Hij verkondigt dat de God Die de sterren leidt, Die hun aantal telt en ze bij name roept, ook de gebrokenen van hart geneest en hun wonden verbindt. De volgende keer dat u door het zien van de met sterren bezaaide vloer van Zijn verheven tempel daarboven tot nadenken over God wordt gebracht, probeer dan dit te beseffen: dezelfde machtige hand die de sterren voortrolt, brengt zalf aan op het gewonde hart. Dezelfde Persoon Die de werelden tot het bestaan riep en Die nu die zware planeten dwingt in hun banen te gaan, bemoedigt in Zijn barmhartigheid de gewonden en geneest de gebrokenen van hart.

We zullen u niet door een inleiding ophouden, maar direct tot de twee gedachten van de preek komen. Allereerst, er is hier een zware ziekte, een gebroken hart. Ten tweede een grote barmhartigheid. 'Hij geneest de gebrokenen van hart en verbindt hun wonden.'

De mens is een wezen met twee delen. Hij heeft een lichaam en een ziel en elk van die delen van de mens kan letsel oplopen en gewond raken. De lichamelijke wonden zijn buitengewoon pijnlijk, en als ze zo erg zijn dat het gestel erdoor wordt afgebroken, is de kwelling uiterst hevig.

Toch heeft God in Zijn barmhartigheid middelen gegeven waardoor de wonden kunnen worden genezen en de letsels hersteld. De soldaat die van het strijdveld terugkomt, weet dat hij iemand aantreffen zal om de schotwond te verzorgen en dat er bepaalde zalfjes en smeersels zijn om zijn wonden te genezen.

Op lichamelijke ziekten letten we heel snel. Ze zijn te pijnlijk om ons rustig te laten dommelen. Ze dwingen ons om snel een arts of chirurg op te zoeken om ons te genezen. Waren we ons maar net zo bewust van de ernstigere wonden van onze innerlijke mens. Waren we ons maar even diep bewust van de geestelijke letsels. Wat zouden we dan ernstig roepen tot de geliefde Geneesheer en wat zou Zijn macht om te redden dan snel aan ons blijken!

Door toedoen van onze eerste vader zijn we in het meest vitale deel doorstoken en door onze eigen zonden zijn we van hoofd tot voetzool onbekwaam geworden, maar toch blijven we zo ongevoelig als staal, zorgeloos en onbewogen. Want hoewel we onze wonden kennen, voelen we ze niet. De soldaat die zich meer bekommert om het repareren van een gebroken helm dan om het verzorgen van een gewond been, zouden we een dwaas vinden. Zijn wij zelfs niet nog meer te veroordelen als wij het vergankelijke lichaam voorrang geven en de onsterfelijke ziel verwaarlozen?

U echter die een gebroken hart hebt, kunt niet langer ongevoelig zijn. U hebt dat te zeer gevoeld om onverschillig door te slapen. Uw bloedende geest schreeuwt om troost. Moge mijn heerlijke Meester mij woorden te rechter tijd voor u geven. Wij willen tot u spreken over het belangrijke onderwerp van het gebroken hart en over de geweldige genezing die eraan wordt gegeven.

1. Laten we beginnen met deze zware ziekte te beschrijven: een gebroken hart. Wat is dat? We antwoorden dat er verschillende vormen van een gebroken hart zijn. Sommige harten zijn wat we noemen in natuurlijke zin gebroken en sommige zijn dat in geestelijke zin. Wij zullen ons even bezighouden met het noemen van sommige vormen van dit kwaad in natuurlijke zin. Werkelijk, onze taak zou naargeestig zijn als we slechts een tiende deel moesten waarnemen van de ellende die degenen die aan een gebroken hart lijden, moeten ondergaan.

Er zijn harten gebroken omdat mensen verlaten werden. Een vrouw is verwaarloosd door een man die eens het voorwerp van haar genegenheid was en die zij zelfs nu nog innig liefheeft. Ze is versmaad en veracht door de man die haar eens overlaadde met tekenen van zijn liefde, en ze heeft geleerd wat een gebroken hart inhoudt. Een vriend is verlaten door degene op wie hij steunde, aan wiens ziel hij zo verbonden was dat hun twee harten tot één hart samengegroeid waren. Hij voelt dat zijn hart gebroken is, want zijn andere helft van hem is afgesneden. Als Achitofel David in de steek laat, als de beminnelijke vriend aan wie wij altijd onze zorgen verteld hebben ons vertrouwen beschaamt, dan kan een gebroken hart het gevolg zijn. Een man die door zijn kameraden verlaten wordt, kinderen die ondankbaar tegenover hun ouders of ouders die liefdeloos tegenover hun kinderen zijn, geheimen die door een kameraad verraden worden, de veranderlijkheid en de wispelturigheid van vrienden en al die andere manieren waarop mensen in deze wereld in de steek gelaten worden, hebben allemaal gebroken harten veroorzaakt.

We kennen geen vruchtbaarder bron van een gebroken hart dan teleurstelling in degenen die het voorwerp van onze genegenheid zijn, als we ontdekken dat we misleid zijn toen wij ons vertrouwen in iemand stelden. Het is niet alleen dat wij op een gebroken riet hebben geleund en dat dit riet geknakt is. Dat zou al erg genoeg zijn. Maar in onze val kwamen we terecht in een doorn die midden in ons hart doordrong. Velen zijn niet gestorven omdat een ziekte hen kwelde of het zwaard hen trof, maar omdat ze een veel ergere wond hadden dan een zwaard ooit geven kan. Hun sterven was wanhopiger dan vergif zou kunnen veroorzaken. Moge u nooit zulke folterende pijn kennen.

We hebben ook gezien dat harten gebroken werden door een sterfgeval. We hebben liefhebbende vrouwen gekend die hun man in het graf gelegd hebben en die bij hun graf stonden totdat hun hart brak van eenzaamheid en smart. Wij hebben ouders gezien die van hun geliefde nakomelingen beroofd werden, de een na de ander. Toen zij geroepen werden om de ernstige woorden ‘aarde tot aarde, stof tot stof en as tot as’ over het dode lichaam van hun kinderen aan te horen, keerden zij van het graf terug terwijl zij de vreugde vaarwel zeiden, naar de dood verlangden en het leven verafschuwden.

Voor zulke mensen wordt de wereld een gevangenis, vreugdeloos, koud, onuitsprekelijk rampzalig. Alleen de uil en de roerdomp lijken met hen te doen te hebben en als er iets van vreugde in de wijde wereld is, lijkt dat slechts bedoeld te zijn om hen in hun ellende te bespotten. Echter, goddelijke genade kan hen zelfs hierin staande houden.

Hoe dikwijls zal dit onze dappere landgenoten die bij de huidige oorlog betrokken zijn, overkomen, moeten we veronderstellen. Voelen zij niet het verlies van hun kameraden, voelen ze dat niet intens? U stelt zich misschien voor dat de slachting en de dood om hen heen hen verhinderen om de tere natuurlijke gevoelens te hebben. Als u dat denkt, hebt u het echt mis. Het hart van de soldaat mag dan geen angst kennen, maar het heeft de genegenheid niet vergeten. De angstaanjagende strijd overal rondom hem maakt het onmogelijk om de gebruikelijke hoffelijkheid te betonen en het normale eerbetoon voor de poort van smart in acht te nemen, maar vaak is er meer oprecht verdriet bij de haastige begrafenis midden in de nacht dan in de pracht en praal van uw statige processies. Als we tussen de soldatententen door zouden kunnen wandelen, zouden we ontdekken hoe dikwijls de woorden van onze tekst nodig zouden zijn als troost voor de vele soldaten die hun geliefde kameraden door de vernietiger hebben zien vallen.

Allen die treuren, zoek balsem voor uw wonden! Laat mij het u verkondigen. U bent er, hoop ik, niet onwetend van. Maar laat ik datgene op u toepassen waarop u reeds uw vertrouwen gevestigd hebt. De God van de hemel kent uw smart. Ga naar Zijn troon en vertel het eenvoudige verhaal van uw verdriet. Werp dan uw last op Hem, Hij zal hem dragen. Open uw hart voor Hem, Hij zal het genezen. Denk niet dat er voor u geen hoop meer is. Dat zou zo zijn als er geen God van liefde en mededogen bestond, maar omdat Jehova leeft, hoeft de treurige niet te wanhopen.

Ook armoede heeft zijn bijdrage geleverd aan het leger van de ellende. Nijpend gebrek, een edel verlangen om rechttop te kunnen wandelen zonder de kruik van de liefdadigheid, en de onmogelijkheid om werk te vinden, hebben mensen bij tijden tot wanhopige maatregelen gedreven.

Veel machtige ceders zijn vanwege gebrek aan vocht verdord en veel mensen zijn door de ontberingen van opperste armoede weggekwijnd. Degenen die met voldoende bestaansmiddelen gezegend zijn, kunnen nauwelijks vermoeden wat voor een pijn de mensen die gebrek lijden, moeten verduren, in het bijzonder wanneer zij eens rijk waren.

Wees desondanks geduldig, u die lijdt! God is u in Zijn voorzienigheid niet voorbijgegaan. Hij Die de mussen voedt, zal ook u voorzien van wat u nodig heeft. Zit niet wanhopig neer, blijf hopen, hoop steeds. Neem de wapens op tegen de zee van zorgen en uw tegenstand zal toch een einde maken aan al uw noden. Er is er Eén Die voor u zorgt. Er is een oog op u gericht, zelfs in uw armoedige huis. Er is een hart dat veel medelijden heeft met uw rampen en een almachtige hand zal

u toch de nodige hulp toereiken. De donkerste wolk zal toch op de juiste tijd verdwijnen en de zwartste duisternis zal in de morgen overgaan. Als u bij Zijn gezin behoort, zal Hij uw wonden met banden van genade verbinden en uw gebroken hart genezen.

Overvloedig zijn ook de gevallen waarin teleurstelling en nederlaag de geest gebroken hebben. De soldaat die voor zijn land vecht, mag dan zien dat de linies doorbroken worden, maar zijn hart zal niet gebroken zijn zolang er nog een kleine hoop op de overwinning overblijft. Zijn kameraad achter hem rolt om en zelf is hij gewond. Hij schreeuwt echter ‘Voorwaarts! Voorwaarts!’ en klautert tegen de omwallingen op. Met het zwaard in de hand blijft hij nog steeds angst zaaien onder de vijand, terwijl hij zichzelf overeind houdt met het vooruitzicht op de overwinning.

Maar als hij dan hoort hoe geroepen wordt over de nederlaag, terwijl hij op de overwinning hoopte, als hij te weten komt dat de banier besmeurd op de grond ligt, dat de arend van de standaard afgetrokken is, als hij hoort dat er gezegd wordt: ‘Ze vluchten, ze vluchten’, als hij ziet hoe de officieren en soldaten er in verwarring vandoor gaan, als hij ervan doordrongen is dat de meest heldhaftige moed en de meest wanhopig dapperheid geen nut hebben, dan breekt zijn hart onder het besef van de ontering. Hij zou er bijna tevreden mee zijn om te sterven omdat de eer van zijn land bezoedeld is en diens glorie in het stof getrapt. Hiervan weten de soldaten van Groot-Brittannië maar weinig. Mogen zij spoedig met hun zegevierende zwaarden vrede voor ons bewerkstelligen.

Werkelijk, in de grote strijd van het leven kunnen we alles verdragen behalve de nederlaag. De ene inspanning na de andere zouden we verdragen om een hoogtepunt te bereiken, maar als we zouden sterven voor we dat bereikten, dan zou dat inderdaad een gebroken hart veroorzaken! We zouden ons hartenbloed geven om dat te bereiken waarop we onze zinnen hebben gezet. Als we echter inzien dat ons levensdoel niet vervuld zal worden, als we zien dat de kroon die wij hoopten te grijpen ons ontglipt of dat andere handen die vastgrijpen, dan ontstaat gebrokenheid van hart.

Maar of ons hart nu gebroken is door armoede of door een nederlaag, laten we bedenken dat er een hand is die de gebrokenen van hart geneest en die hun wonden verbindt. Zelfs op de gebrokenheid die natuurlijke oorzaken heeft, slaat Jehova acht. In Zijn overvloedige barmhartigheid geeft Hij balsem aan elke wond van eenieder van Zijn volk. We hoeven niet te vragen: ‘Is er geen balsem in Gilead? Is er geen geneesheer daar?’ (Jer. 8:22) Er is een balsem, er is een Geneesheer Die al deze natuurlijke wonden geneest en Die het bezorgde gezicht vreugde kan geven. Hij kan de rimpels van het voorhoofd wegnemen, de tranen van de ogen vegen, de onrust van de borst wegnemen en het hart kalmeren dat van smart opzwelt, want Hij ‘geneest de gebrokenen van hart en verbindt hun wonden.’

Echter, alles wat we genoemd hebben aan smart en leed dat een natuurlijk hart verduurt, is voor het uitleggen van onze tekst niet genoeg. Het hart dat gebroken is, niet door beproeving of door teleurstelling, maar vanwege de zonde, dat is het hart dat God in het bijzonder graag geneest. Al het andere lijden kan op een vreselijke manier in één persoon samenkomen, terwijl de persoon die daaronder lijdt toch geen vergeving heeft ontvangen en niet gered is — maar als het hart vanwege de zonde gebroken is door de Heilige Geest, zal het uiteindelijke doel daarvan de zaligheid zijn en het gevolg ervan de hemel.

Tijdens de wedergeboorte is de ziel onderworpen aan een werk in zijn binnenste dat gedurende die

tijd aanzienlijk lijden veroorzaakt. Nadat de ziel de kostbaarheid van het bloed van de Zaligmaker heeft leren kennen, blijft dit lijden niet voortduren. Zolang het lijden echter duurt, heeft het zulke grote gevolgen dat het in het leven dat erna volgt nooit meer vergeten wordt. Laat niemand denken dat de pijnen die wij zo dadelijk gaan beschrijven, altijd de metgezellen van een erfgenaam van de hemel zijn gedurende zijn hele bestaan. Ze zijn als de marteling van een grote dronkaard in de periode dat hij zijn verslaving afleert. Ze zijn nodig, niet vanwege zijn verandering, maar vanwege zijn oude gewoonten.

Dit gebroken hart wordt dus gevoeld op het ogenblik van die verandering waarover de Bijbel zegt: 'Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan.' (Joh. 1:5) De vrucht van de Geest is later blijdschap en vrede, maar op het moment dat we gered worden, moeten we voor een tijd veel geestelijke zielsangst doorstaan.

Zijn er misschien onder u die verontrust zijn in hun gemoed en in hun geest gekweld worden omdat u de geboden van God hebt overtreden? Wilt u graag weten of deze gevoelens tekenen van oprechte gebrokenheid en berouw zijn?

Luister dan naar mij als ik u in het kort van criteria voorzie waaraan u de waarachtigheid en de waarde van uw berouw kunt toetsen.

1. Wij kunnen ons niet voorstellen dat u gebroken van hart bent als het wereldse plezier uw genot is. We zouden ermee kunnen instemmen dat u wel welwillend, achtenswaardig en eerzaam bent, zelfs als u zich wat met de genoegens van het leven inlaat, maar het zou verraad van uw gezonde verstand betekenen om u te vertellen dat zulke zaken verenigbaar zijn met een gebroken hart. Zal iemand durven beweren dat die vrolijke pretmaker een gebroken hart heeft? Zou hij dat zelf geen belediging vinden als u dat beweert? Komt het wellustige lied dat nu de lucht vervuult voort uit de mond van een zondaar met een gebroken hart? Kan een fontein zulke stromen voortbrengen als hij met smart vervuld is? Nee, mijn vrienden, de liederlijken, de wellustigen, de opstandigen en de onheiligen zijn te verstandig om de titel 'gebrokene van hart' op te eisen, omdat ze inzien dat die titel overduidelijk absurd zou zijn. Zij bespotten die naam als laag en armzalig, onwaardig voor de man die van het vrije leven houdt en die godsdienst huicheltaal noemt.

Maar mocht iemand van u zo totaal door een kwade geest misleid zijn dat u denkt dat u deelhebt aan de beloften terwijl u in vleselijke lusten leeft, laat mij u dan ernstig voor uw misvatting waarschuwen. Wie oprecht berouw over de zonde heeft, zal deze haten en er geen genoegen in vinden. Gedurende de tijd dat zijn hart gebroken wordt, zal hij zelfs de nadering van het kwaad zeer verafschuwen. Het leutige lied zal in zijn oren als een treurzang klinken. 'Wie liederen zingt bij een treurig hart, is als wie (...) zure wijn doet op loog.' (Spr. 25:20)

Als degene die in de zonde feestviert gebroken van hart is, moet hij de grootste van de huichelaars zijn, want hij doet zich slechter voor dan hij is.

Wij weten maar al te goed dat de geest die gewond is een ander hartversterkend middel nodig heeft dan wat deze wereld geven kan. Een door schuld gekweld ziel moet door andere muziek tot rust worden gebracht dan die vleselijke genoegens kunnen geven. Een berouwvolle ziel kan de bar, het huis van de zonde en het gezelschap van losbandige mensen even slecht verdragen als een gewond

mens het gedrang van een menigte.

2. Verder zullen we geen moment ruimte bieden voor de gedachte dat een mens die eigengerechtig is, een gebroken hart kan hebben. Vraag hem om te bidden, en hij dankt God dat hij in elk opzicht goed is. Welke noodzaak heeft hij om te huilen vanwege de ongerechtigheid van zijn leven? Hij gelooft immers vast dat hij heel eerzaam is en ver genoeg van de zonde verwijderd. Hij heeft zijn godsdienstige plicht gedaan, hij is heel nauwgezet in zijn vroomheid of, als hij niet om zulke dingen geeft, dan is hij in ieder geval net zo goed als degenen die dat wel doen. Hij is nooit aan enig mens onderworpen geweest, maar kan naar de hemel opkijken zonder een traan over zijn zonden te laten.

Denk niet dat ik een denkbeeldig geval schilder, want er zijn helaas maar al te veel van zulke trotse mensen die zichzelf verheffen. Zullen ze boos op me zijn als ik hun vertel dat zij net zo ver van de hemel zijn als degenen die we enkele ogenblikken geleden bestraffen? Of zullen zij niet evenzeer tot toorn bewogen worden als ik er alleen maar op zou zinspelen dat zij vanwege hun zonden gebroken van hart moeten zijn? Toch is dat laatste het geval. De farizeeërs zullen op een dag met angst ontdekken dat God de eigengerechtigheid haat.

Maar wat is een gebroken hart? Ik zeg u dat een gebroken hart inhoudt dat er een zeer diepe en hartverscheurende smart vanwege de zonde is. Stelt u zich een gebroken hart voor. Als u naar binnen kon kijken en alles kon zien wat er in dat grote raadsel dat mens genoemd wordt omgaat, dan zou u zich verbazen over de wonderen die u ziet. Hoeveel verbaasder zou u echter zijn als u in zijn hart kon kijken, dat niet slechts in tweeën gespleten is, maar in kleine stukjes uiteengevallen. U zou uitroepen: 'Wat voor een ellende moet dit hebben veroorzaakt! Wat een zware klap moet hier gevallen zijn!'

Van nature bestaat het hart uit één massief stuk, hard als de onderste molensteen. Maar als God het slaat, wordt het door diep lijden in stukken gebroken.

Sommigen zullen mij begrijpen als ik de toestand van de mens beschrijf die verdriet over de zonde heeft, 's Morgens buigt hij zijn knieën voor een gebed, maar hij is bang om te bidden. Hij denkt dat het godslasterlijk is als hij Gods troon probeert te naderen. Als hij dan al bidt, staat hij op met de gedachte: 'God kan mij niet verhoren, want Hij verhoort geen zondaren.' Hij gaat aan het werk en is misschien wat afgeleid. Maar bij elke onderbreking overvalt hem dezelfde donkere gedachte: 'Je bent al verworpen.'

Let eens op zijn persoon en zijn voorkomen. Een zekere droefgeestigheid rust op hem. 's Avonds gaat hij naar huis, maar zijn gezin verschaft hem weinig vreugde. Hij mag dan glimlachen, maar zijn glimlach verbergt de smart die daaronder schuilt maar nauwelijks. Als hij opnieuw zijn knieën buigt, vreest hij de schaduw van de nacht. Hij is bang op zijn bed te liggen uit angst dat het zijn graf zal worden. Als hij wakker ligt, denkt hij aan de dood, de tweede dood, aan vervloeking en verwoesting. Of als hij droomt, droomt hij van demonen en de vlammen van de hel. Hij wordt opnieuw wakker en voelt bijna de kwellende van datgene waarover hij droomde, 's Morgens wenste hij dat het avond was en 's avonds dat het nacht was. 'Ik heb een afschuw van mijn dagelijks eten', zegt hij. 'Ik geef nergens om, want ik heb Christus niet. Ik heb geen genade, ik heb geen vrede.'

Hij is in de richting van de hemel gaan rennen. Hij heeft zijn vingers in zijn oren gestopt en wil over

niets anders horen. Vertel hem over een bal of over een concert, dat betekent niets voor hem. Hij kan nergens van genieten. U kunt hem in een hemel zetten, maar dat zou voor hem een hel betekenen. Zelfs de liederen van de verlost en de halleluja's van de verheerlijken of de gezangen van de vlamme cherubijnen zouden de droefheid niet uit hem kunnen wegtoveren, zolang hij lijdt aan een gebroken hart.

Nu zeg ik niet dat allen dezelfde mate van lijden moeten doormaken voordat ze in de hemel aankomen. Ik spreek over sommigen die vanwege de zonde deze bijzondere nood in hun hart hebben. Zij zijn er uiterst ellendig aan toe. Zoals Bunyan zei: 'Zij worden in hun ziel heel erg omhoog en omlaag geslingerd' en stellen zich voor dat 'zo waar de HEERE hun God leeft, er maar één stap is tussen hen en de eeuwige dood!'

Geprezen zij de Heere tot in eeuwigheid! Als iemand onder u in die toestand verkeert, dan is er hier genade. Hoewel er voor deze wond onder de aardse medicijnen geen geneesmiddelen zijn, hoewel er hier geen geneesheer gevonden kan worden die hem kan genezen, toch 'geneest Hij de gebrokenen van hart, verbindt Hij hun wonden.' Uiteindelijk is het een zegen om een gebroken hart te hebben.

Verder voelt een mens als hij een gebroken hart heeft niet alleen verdriet over de zonde, maar hij voelt dat hij totaal niet in staat is om ervan af te komen. Wie denkt zichzelf te kunnen redden, heeft nog nooit geweten wat een gebroken hart betekent. Wie zich inbeeldt dat een levensverbetering verzoening kan doen voor het verleden of dat die verbetering gerechtigheid bewerkstelligt voor de toekomst, is er nog niet op een zaligmakende manier toe gebracht om zichzelf te kennen. Nee, vrienden, wij moeten tot het stof vernederd worden en ertoe gebracht worden om alles in Christus te zoeken, anders zullen we uiteindelijk misleid worden.

Wordt u echter bij uzelf vandaan gedreven, bent u als een gewonde soldaat, roepend om iemand anders die u naar het ziekenhuis van de genade kan dragen en verlangt u naar de hulp van Iemand Die machtiger is dan u? Heb dan goede moed, want u zult een heerlijke redding ondervinden. Zolang u op ceremoniën, gebeden of goede werken vertrouwt, zult u geen eeuwige genade vinden, maar als u van alle sterkte en kracht beroofd bent, zult u een heerlijke zaligheid verwerven in de Heere Jezus. Als zedelijkheid de stukken van een gebroken hart zou kunnen samenvoegen, dan zou het cement spoedig z'n verbindende kracht kwijt zijn. De mens zal net zo slecht zijn als ooit tevoren. Wij moeten een nieuw hart en een goede geest hebben, anders zal al onze hoop tevergeefs zijn.

Moet ik nog een andere beschrijving geven van de gesteldheid van hen die ik wil troosten? Ik hoop dat dit afdoende gebeurd is. Arme broeder! Het doet mij verdriet om u in benardheid te zien, maar er is vergeving, zelfs voor u. Want hoewel uw zonden als een molensteen op uw schouders liggen, zullen ze u niet in de hel laten neerzinken. Sta op! Hij, mijn genadige Heere, roept u. Werp uzelf aan Zijn voeten neer en verlies uw smart onder Zijn liefdevolle en bemoedigende woorden. U bent gered als u zeggen kunt:

*Als een schuldige, zwakke en hulpeloze worm
val ik in Christus ' vriendelijke armen.
Hij is mijn kracht en gerechtigheid,*

mijn Jezus en mijn alles.

2. We hebben lang gesproken over de zware ziekte van een gebroken hart. Onze tweede gedachte is de grote barmhartigheid: 'Hij geneestde gebrokenen van hart.'

Allereerst, alleen Hij doet dat. Mensen kunnen lijden verlichten, zij kunnen de diepbedroefden troosten en de beproefden bemoedigen, maar zij kunnen de gebrokenen van hart niet genezen en hun wonden niet verbinden. Het is niet de menselijke welsprekendheid of wijsheid van stervelingen, het is niet de redevoering van iemand als Appollos en evenmin zijn het de wonderbaarlijke woorden van een prins der predikers die 'de vrede van God, die alle begrip te boven gaat' (Fil. 4:7), schenken. Alleen de 'stille, zachte stem' (1 Kon. 19:12, Eng. vert.) van God doet dit. Het verbinden van het hart is iets dat God zelf rechtstreeks doet, dikwijls zonder enig ander middel. Als er middelen gebruikt worden, is het altijd op zo'n manier dat de mens niet het middel roemt, maar dankbaar de eer aan God geeft.

Bij het breken van het hart gebruikt God de mens voortdurend. Herhaalde vurige preken en verschrikkelijke aanklachten, die breken het hart van de mens. Maar u zult met me instemmen dat toen uw hart genezen werd, dat alleen door God gedaan is. U waardeert de dienaar die uw hart brak, maar het gebeurt niet vaak dat we de genezing aan het een of andere middel toeschrijven. De daad van de rechtvaardiging is over het algemeen gescheiden van alle middelen. Alleen God doet dat. Ik ken de man niet die de woorden uitsprak die het middel waren om mijn hart te verlossen: 'Wend u tot Mij, word behouden, alle einden der aarde.' (Jes. 45:22) Ik weet niet meer wat hij in die preek zei en ik geef er zeker niet om dat te weten. Ik vond Jezus daar en op dat moment. Dat was genoeg voor mij.

Als uw wonden genezen worden, zelfs als dit gebeurt onder het gehoor van een predikant, dan is het alsof het niet de predikant was die het woord voerde; in heel uw leven heeft u hem nooit eerder zo horen spreken. U zei: 'Ik heb hem vaak met genoeg aangehoord, maar hij heeft zichzelf overtroffen. Eerder sprak hij tot mijn oren, maar nu tot mijn hart.'

Sommigen van ons genieten de vrijheid van Christus en wandelen in al de blijdschap van de Geest. Maar het is aan God dat we onze verlossing te danken hebben. Wij zijn niet zozeer dankbaar jegens mensen of boeken, maar veeleer jegens de grote Geneesheer Die medelijden met ons gehad heeft.

Dat Jezus nu toch door dit Bethesda zou willen wandelen! Arm, ziek, stervend mens, weegt de schuld zwaar op uw ziel? Wend u niet tot een andere helper dan tot Hem Die op de troon zit, want Hij is de enige die u helpen kan. Ik daag elk van mijn broeders uit om een gebroken hart te verbinden. Ik heb vaak geploeterd om dat te doen, maar kon het nooit voor elkaar krijgen. Ik heb woorden gesproken om de treurige te troosten, maar ik merkte dat ik maar weinig uitrichtte of dat ik misschien het verkeerde mengsel in de beker had gedaan. Alleen Hij kan het doen. Sommigen onder u zoeken genade door de doop, door het heilig avondmaal of door geregelde kerkgang. Anderen leven volgens bepaalde vormen en gewoonten waaraan u zaligmakende kracht toekent. Zo waar de Heere leeft, zonder de Heilige Geest kunnen geen van deze dingen een gebroken hart verbinden. Zij zijn niets dan lege wind en lucht. U kunt ze hebben en verloren gaan. U kunt geen vrede en troost voor uw hart hebben tenzij u direct met God van doen heeft. Hij alleen geneest als de grote Geneesheer de gebrokenen van hart.

Sommigen van u gaan met een gebroken hart naar uw predikant en zeggen: ‘Wat moet ik doen?’ Ik heb wel eens gehoord van een prediker die zijn angstige toehoorder zei: ‘U wordt zwaarmoedig, u kunt beter naar die en die plaats van vermaak gaan. U wordt veel te somber en zwaarmoedig.’ Te bedenken dat een verpleegster in een ziekenhuis gif geeft, terwijl zij het goede medicijn moest toedienen! Wanneer degene die gif door zijn medicijnen mengt het verdient om opgehangen te worden, hoeveel te meer is hij dan schuldig die een mens vertelt blijdschap te zoeken op een plek waar ze niet te vinden is, die een mens naar de vleselijke wereld stuurt om daar blijdschap te zoeken, terwijl er geen blijdschap gevonden kan worden behalve in God.

Verder nog: alleen God mag een gebroken hart genezen. Stel dat wij uw gebroken hart konden genezen, dan zou dat nergens goed voor zijn. Ik smee de Heere dat ik nooit in staat zal zijn een gebroken hart te genezen, behalve dan als het door God gebeurt. Een zondaar die werkelijk overtuigd is, zal altijd liever hebben dat zijn hart gebroken blijft dan dat het op de verkeerde manier genezen wordt.

Aan u die lijdt, vraag ik of u niet liever uw gebroken hart zou laten zoals het is dan dat een slechte geneesheer het voor u genezen zou. Hij zou u misleiden en u uiteindelijk naar de hel zenden. Ik weet dat uw schreeuw is: ‘Heere, laat mij weten hoe slecht mijn zaak ervoor staat! Gebruik het lancet, wees niet bang om mij pijn te doen, laat het mij allemaal voelen. Snijd het trotse vlees liever weg dat het te laten voortbestaan.’

Er zijn er echter niet weinig die hun wonden liever verbloemen door wat ingebeelde goede werken of plichten. U die mij hoort, laat niemand u verleiden. Wees niet tevreden met de naam dat u leeft, terwijl u in werkelijkheid dood bent. (Openb. 3:1) Op aarde kan vals geld rondgaan, maar in de hemel zal alleen echt goud worden ontvangen.

Kunt u het vuur doorstaan? Uw aanmatiging zal tevergeefs zijn als God komt om u te onderzoeken. U zult de test niet doorstaan, tenzij u werkelijk door Zijn hand genezing hebt ontvangen. Het is makkelijk genoeg om godsdienstige denkbeelden te hebben en u in te beelden dat u veilig bent, maar het echte reddende werk is het werk van God en van God alleen.

Zoek het niet bij de priester. Hij kan wel troosten, maar alleen door u te bedriegen. Zoek uw eigen ik niet, want u zou uzelf in de slaap van het verderf kunnen sussen. Zorg dat uw hart gewassen wordt in het bloed van Jezus. Let erop dat de Heilige Geest Zijn tempel daarin heeft, en moge God vanuit Zijn grote en soevereine genade over u waken opdat u uzelf niet misleidt.

Maar vervolgens, God zal het doen. Dat is een lieflijke gedachte. ‘Hij geneest de gebrokenen van hart.’ Hij zal het doen. Niemand anders kan het doen, niemand anders mag het, maar Hij zal het doen. Is uw hart gebroken? Hij zal het genezen. Hij zal het zeker genezen, want dat staat er immers en dat kan niet veranderd worden. Want wat drieduizend jaar geleden waar was, is ook nu waar. ‘Hij heelt de gebrokenen van hart.’ Verheugde Saulus van Tarsus zich na drie dagen van blindheid? Jazeker! Ook u zult verlost worden. Het is iets om eeuwig dankbaar voor te zijn dat dezelfde God Die Zich in het verleden in Zijn verhevenheid en almacht neerboog om gerust te stellen, te verheugen, te verlichten en de treurige te zegenen, ook nu nog Zijn genadige gang langs de boetvaardigen onder de mensen maakt.

Ik smeeek Hem om te komen op de plaats waar u zit, om Zijn hand naar uw ziel uit te steken en om als Hij daar een gebroken hart vindt, dat te verbinden.

Arme zondaar, zend uw wens naar Hem op, laat uw zucht tot Hem komen, want ‘Hij geneest de gebrokenen van hart.’ Daar ligt u gewond op de vlakke. ‘Is er geen Geneesheer?’ roept u, ‘is er niemand?’ Om u heen liggen degenen die net als u lijden, maar zij zijn even hulpeloos als uzelf. Uw droevige schreeuw keert zonder antwoord terug en alleen de ruimte hoort uw gekerm.

Maar het slagveld van de zonde heeft een vriendelijke Bezoeker. Het wordt niet aan de roofgieren van de gewetenswroeging en wanhoop overgelaten. Ik hoor voetstappen naderen, dat zijn de zachtmoedige voetstappen van Jehova. Met een hart vol van genade haast Hij Zich naar Zijn kind dat berouw heeft. In Zijn handen zijn geen donderslagen, in Zijn ogen is geen toorn, op Zijn lippen ligt geen bedreiging. Zie hoe Hij Zichzelf over het gehavende hart heen buigt. Hoor wat Hij spreekt: Kom nu, laten wij samen een rechtszaak voeren, zegt de HEERE. Al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw; al waren ze rood als karmozijn, ze zullen worden als witte wol.’ (Jes. 1:18) Als de patiënt bang is om de machtige Persoon Die hem aanspreekt aan te kijken, dan fluistert dezelfde liefhebbende mond: ‘Ik, Ik ben het Die uw overtredingen uitdelg omwille van Mijzelf.’ (Jes. 43:25)

Zie hoe Hij iedere wond wast met het heilige water uit de zijde van Jezus. Let erop hoe Hij de zalf van vergevende genade uitsmeert en hoe Hij elke wond met fijn wit linnen verbindt, dat zijn de gerechtigheden van de heiligen. Bezwijmt de treurige onder de operatie? Hij zet hem een hartversterkend middel aan de lippen, terwijl Hij uitroept: ‘Met eeuwige liefde heb Ik u liefgehad.’ (Jer. 31:3) Ja, het is waar, maar al te waar en geen droom of fictie: ‘Hij geneest de gebrokenen van hart en verbindt hun wonden.’

Wat is de Heere van de hemel neerbuigend goed, om zo de arme, verloren mens op te zoeken. De koningin heeft vriendelijk de ziekenhuizen van onze soldaten bezocht om door haar koninklijke woorden haar trouwe verdedigers te bemoedigen. Dat was een eervolle daad, en de soldaten houden daarom van haar. Maar als de God van de hele aarde, de oneindige Schepper, Zich neerbuigt om de Dienaar van Zijn schepselen te worden, kunt u zich dan dat majesteitelijke neerbuigen voorstellen dat zich in genade over het beklagenswaardige hart neerbuigt en dat met liefhebbende vingers de gapende wonden van de geest dichtdrukt?

Zondaar, die ziek van zonden bent! De Koning van de hemel zal u niet verachten, maar u zult ontdekken dat Hij uw Trooster is Die al uw ziekten geneest.

Let bovendien op hoe liefdevol Hij dat doet. U kent die plaats in de psalmen: ‘Goedertierenheid en tere barmhartigheden.’ (Ps. 103:4, Eng. vert.) Gods barmhartigheid is terebarmhartigheid. Als Hij het op Zich neemt om de gebrokene van hart te genezen, gebruikt Hij altijd het zachtste smeersel. Hij lijkt niet op uw legerchirurg die snel even langskomt en zegt: ‘Hier een been eraf, daar een arm.’ Hij komt zachtaardig en meedogend. Hij is niet ruw tegen ons, maar Hij drukt de wond met zachte vingers dicht en brengt er een pleister op aan. Ja, Hij doet dat op zo’n zachte en inwinnende manier dat wij vol verwondering zijn als we bedenken dat Hij zo vriendelijk voor zulke onwaardige mensen kan zijn.

Vervolgens doet Hij het zo stevig dat de wond niet meer kan opengaan. Als Hij Zijn pleister erop aanbrengt, is het een pleister uit het hemelse hof, en die schiet nooit tekort. Als Hij geneest, geneest Hij daadwerkelijk. Geen mens die eens door God gered is, zal ooit weer verloren gaan. Als wij door het geloof barmhartigheid ontvangen, zullen wij die nooit meer kwijtraken. Als God eens geneest, geneest Hij voor altijd.

Hoewel sommigen die een valse leer verkondigen, stellen dat kinderen van God verloren kunnen gaan, hebben zij daarvoor geen bewijs in de Schrift en evenmin in de praktijk. Want wij weten dat Hij Zijn heiligen bewaart. Wie eens vergeven is, kan niet meer worden gestraft. Wie eens wedergeboren is, kan niet verloren gaan. Wie eens genezen is, zal nooit meer ontdekken dat zijn ziel ten dode toe ziek is. Geprezen zij Zijn Naam! Sommigen van ons hebben Zijn bekwaamheid ervaren en kennen Zijn machtige kracht. Als ons hart nu gebroken zou zijn, dan zouden we geen moment stoppen, maar meteen naar Zijn voeten gaan en we zouden uitroepen: 'U Die de gebrokenen van hart verbindt, verbindt het onze, U Die de wonden geneest, we smeken U: genees het onze.'

Nu, mijn luisteraars en lezers, een afscheidswoord voor u. Bent u zorgeloos en goddeloos? Sta uw vriend toe om met u te spreken. Is het waar dat er een oordeel is na de dood? Geloof u dat wanneer u zult sterven, u geroepen zult worden om voor de rechterstoel van God te verschijnen? Weel u dat er voor de goddelozen een hel van eeuwige vlammen bestemd is? Ja, dat weet u en u gelooft het allemaal. En toch gaat u omlaag naar de hel, gedachteloos en onbezorgd. U leeft in het voortdurende en angstaanjagende gevaar van het helse vuur, zonder een vriend aan de andere kant van het graf. Wat zal uw toon spoedig veranderd zijn! U hebt u van de vermaning afgewend, u hebt om de waarschuwing gelachen. Maar lachen zal plaatsmaken voor zuchten en uw gezang zal dan plaatsmaken voor kreten van doodsangst.

Bedenk u, mijn medemens, voordat u uw leven opnieuw in gevaar brengt. Wat zult u doen als uw ziel van u wordt afgeëist? Kunt u de verschrikking van de Almachtige doorstaan? Kunt u wonen in het eeuwige vuur? Al waren uw botten van ijzer en uw ribben van koper, toch zou de aanblik van het komende oordeel u laten beven. Laat dan na om de godsdienst te bespotten, stop ermee om godslasterlijke taal over uw Maker te spreken, want bedenk dat u Hem spoedig van aangezicht tot aangezicht zult zien. Hoe zult u zich dan verantwoorden voor de beledigingen die u opeengehoopt hebt tegen Hem Die geduldig is? Moge de Heere u nu voor Hem vernederen.

Ik zoek echter een bekommerd mens en ik kan niet wachten om het middel te zijn om hem te troosten. Wellicht klinken mijn woorden nu in het oor van een van mijn vermoeide, gewonde medelandgenoten. U hebt lange tijd heen en weer gewoeld op het bed waarop u wegwijnt ai die tijd om na te denken is door God gezegend voor uw ziel. U voelt nu de schuld van uw leven en betreurt uw zondige gedrag. U vreest dat er geen hoop op vergiffenis is, geen vooruitzicht op vergeving. U beeft uit vrees dat uw schuldige ziel zonder vergeving voor zijn Maker verschijnen moet.

Hoor dan het woord van God. Uw pijn om de zonden is het werk van God in uw ziel. Hij heeft u verwond opdat u Hem zou zoeken. Hij zou uw zonden niet getoond hebben als Hij niet wilde vergeven. Nu bent u een zondaar. Jezus kwam om de zondaren te redden. Daarom kwam Hij ook om u te redden, ja, Hij redt u nu. Deze zielenstrijd is het werk van Zijn barmhartigheid. Er schuilt liefde

achter elke slag en genade in elke striem.

Geloof, u die verontrust bent, dat Hij volkomen in staat is u te redden en u zult dat niet tevergeefs geloven. Kijk nu in de stilte van uw zielsangst op naar Hem Die u door Zijn striemen geneest. Jezus Christus heeft de straf voor uw zonden ondergaan en heeft de toom van God ter wille van u verdragen. Zie die gekruisigde Man op Golgotha en merk op dat die druppels bloed voor u vallen, dat die vastgenagelde handen voor u zijn doorboord en dat er achter de geopende zijde een hart is dat vol van liefde is voor u.

Niemand dan Jezus, niemand dan Jezus kan de hulpeloze zondaren goed doen.

Het is het eenvoudige vertrouwen op Hem dat redt. Er was eens een Afrikaan die zei: 'Meneer, ik val plat neer op de belofte.' Als u zo plat neervalt op de belofte van Jezus, zult u ontdekken dat Hij u niet in de steek zal laten. Hij zal uw hart verbinden en een einde maken aan de dagen dat u getreurd hebt. Wij zullen elkaar op een dag in de hemel ontmoeten om voor de Heere, Die neerbuigend goed is, halleluja te zingen. Moge de God van alle genade onze Helper zijn tot op dat moment.

Amen.

[XFacebookWhatsApp](#)